Становище

от проф. д-р Христо Етрополски

за хабилитационния труд

“Авторски иконографски, иконописни, и технико-технологични решения в реализацията на украсата на храм “Успение Богородично”

на доц. д-р Здравко Петров Каменаров

за присъждане на академична длъжност “**Професор**”
по дисциплините
“Техника и технология на животописта и стенописта” и “**Иконопис”**

Представеният за разглеждане труд се състои от 57 страници книжно тяло, 54 цветни снимки (дублирани на дигитален носител). Той е структуриран във въведение, две глави, приноси и библиография от 70 заглавия, от които 40 на кирилица и 30 на латиница.

Във въведението, авторът прави преглед на развитието във времето и до наши дни на отношението между религиозния канон и църковното изкуство. Особено внимание е обърнато както на технико-технологичните особености, така и на изобразителния прочит на религиозния текст. Отбелязана е възможността за прилагане на новости в технологичния процес с използване на нови синтетични материали. Тази част наистина въвежда към следващите две, а именно украсата на храма “Успение Богородично” и кавалетни произведения върху каменна основа.

В първа глава изцяло са представени авторските иконографски, иконописни и технико-технологични решения, свързани с реализацията на украсата на храма “Успение Богородично”. Водещото в комбинацията от

техники е продиктувано от най-съществения от теологична гледна точка елемент – Светлината в смисъла “Бог е Светлина”. Осъществено е чрез техниките на стенописта мозайката и витражите. Много сполучливо е използван ефекта от комбинацията на директната и разсеяната слънчева светлина, както и светлината от изкусвени източници. Филтрираната през витража светлина се разпределя между мозайката и стенописите в допълващо се съотношение. Мозайката визуално изпълнява ролята на конструкция, в която са вписани стенописите, изпълнени с акрилни бои върху синтетично (полиестерно) платно фиксирано на стената с неопреново лепило (поливинилхлорид) .

Във втората глава са представени три произведения темперна живопис върху цветен камък. Много подробно е направен анализ на развитието в историческо време на тази техника.

За основа на живописта са използвани полирани оникс и мраморен оникс, като естествения цвят и фладер на каменната основа е органично свързан със живописната схема на темперния рисунак. Свързвателя е яйчно-смолна емулсия, а за позлатата е използван синтетичен и маслен миксион. Фирнисите са изпълнени с маслен копалов лак, като последна обобщаваща велатура.

Библиографията е изключително подробна и добре подбрана за целите на представените произведения, както за техниките на изпълнения така и за отразяването на религиозния канон.

В работата са отразени претенциите за седем приноса, които аз напълно приемам.

Впечатляващ е проекта и реализацията му за украсата на храма “Успение Богородично”, изцяло лично дело на автора. С прилагането на трите техники

мозайка, стенопис и витраж, е постигнат изключителен успех в разпределението на Светлината.

Произведенията върху каменна основа са уникални авторски решения и са новост в българското изкуство.

Като имам предвид положителните оценки за хабилитационния труд както и цялостната му творческа и педагогическа дейност, си позволявам да предложа на уважаемото жури да присъди на доц. д-р Здравко Петров Каменаров академичната длъжност “Професор” по дисциплината “Техника и технология на живописта и стенописта” и “Иконопис”

София
20.12.2016

Подпис:
проф. д-р Христо Етрополски